

Nr 335

Av herr Strandberg, *angående föreslagna höjning av bilskatten.*

(Lika lydande med motion nr 397 i Andra kammaren)

Efter Kungl. Maj:ts bemyndigande har två sakkunnigutredningar tillkallats 1965 för en översyn av bilskatterna. Dessa är dels bilskatteutredningen och dels vägkostnadsutredningen, vilka båda leds av generaldirektör N. Hörjel. Utgångspunkten har varit att kostnaderna för vägväsendet och vägtrafikväsendet i princip skall bäras av vägtrafiken. Flera djupgående problem av ekonomisk och trafikpolitisk natur måste lösas.

Den senaste långtidsutredningen har beräknat att vägtrafikens andel av de totala transporterna kommer att öka. Sålunda har beräknats att personbilar och bussar 1970 kommer att svara för 92 å 93 % av det inrikes persontransportarbetet mot 89 % 1964. Motsvarande siffror för godstrafikens del är 45 % mot 38 %. Dessa förändringar i godstrafiken medför att järnvägens andel sjunker från 51 % 1964 till 45 % år 1970.

De båda utredningarna om bilskatter och vägkostnader kommer att fortsätta sitt arbete under året, och nu kan ej heller anges om bilismens totala skattebörda skall ökas eller ej. För närvarande uttages fordons- och drivmedelsskatter samt dessutom en trafikomläggningsskatt. Dessa skatter, varav den senare skall upphöra med detta budgetårs utgång, specialredovisas. Däremot intages energiskatt, acciser och den 1966 beslutade extraskatten på drivmedel i allmänna budgeten.

Såväl denna sistnämnda skatt som den föreslagna förhöjda fordonskatten kommer att innebära bördor på bilismen i storleksordningen 600 milj. kr. Trafikpolitiskt sett innebär det en konkurrensförskjutande effekt med hänsyn till den beräknade utvecklingen av denna trafik.

Fordonsskattehöjningen är vidare onödig ur den synpunkten att de specialdestinerade skatterna på fordon och drivmedel redan nu är så höga att någon höjning ej är nödvändig för att täcka vägväsendets behov för bygande och underhåll under 1968.

Detta gör att den höjda fordonskatten trots specialdestineringen måste ses som en tillfällig pålaga betingad av nuvarande statsfinansiella läge. Det är därför rimligt att skatten får en rent temporär utformning och endast uttages under år 1968. Sedan bör det vara möjligt att bedöma, om kostnadsansvarighetsprincipen motiverar ett visst uttag.

Jag anser därför att riksdagsbeslutet om den höjda fordonskatten skall

utformas så, att det klart framgår att det endast är en rent tillfällig, höjd fordonsskatt som endast skall avse kalenderåret 1968.

Med hänvisning till vad ovan sagts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att den höjda fordonsskatten endast skall avse kalenderåret 1968 samt att den skall rubriceras »Tillfällig höjd fordonsskatt avseende kalenderåret 1968».

Stockholm den 25 januari 1967

Bertil Strandberg (h)